

ПРАВЕДНИКИ

Яковенко Прокіп Кирилович (1887-1962)
Яковенко Уляна Леонтіївна (1889-1972)
Сушицька (Яковенко) Яніна Прокопівна (1910-1976)
Смородська (Яковенко) Марія Прокопівна (1912-1966)
Ткаченко (Яковенко) Ганна Прокопівна (1918-2003)
Яковенко Петро Прокопович (1922-1996)
Сушицька Валентина Олексіївна (1929-1990)
Курова (Смородська) Олена Вікторівна (1935-2004)

ВРЯТОВАНІ

Ребекка (1920-1995)
циган Дмитро
Яковенко (Скорик) Сергій (Шая) (1928)
Яковенко (Скорик) Михайло (1931)

П.К. Яковенко

У.Л. Яковенко

Я.П. Сушицька

М.П. Смородська

П.П. Яковенко

О.В. Курова і В.О. Сушицька

Ребекка

Прокіп Кирилович Яковенко (німець по матері) з дружиною Улянєю Леонтіївною і чотирма дітьми – Яніною, Марією, Ганною і Петром, в підвалі свого будинку на вул. Сирецькій, 46, ховали єврейку Ребекку, цигана Дмитра і двох єврейських дітей-сиріт, яких сім'я всиновила ще до війни.

Це брати Скорики – Сергій (Шая), дванадцяти років, і десятирічний Мишко. Вони переховувалися з дня окупації Києва і до самого його визволення.

Всій сім'ї Яковенко, яка врятувала євреїв і цигана, 2001 року присвоєно звання «Праведник Бабиного Яру».